

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๕๗

เรื่องพิจารณาที่ ๒๕/๒๕๕๗

วันที่ ๒ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ผู้ร้อง
นายวุฒิพงศ์ หรือโกตี กชธรรมคุณ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

ผู้ร้องกล่าวอ้างรายงานข่าวจากเว็บไซต์คมชัดลึกออนไลน์เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่า นายวุฒิพงศ์ หรือโกตี กชธรรมคุณ ผู้ถูกร้อง กำลังใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งอาจเข้าข่ายอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ที่ผู้ทราบการกระทำสามารถยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาและตั้งการให้เลิกการกระทำได้ก่อนที่การกระทำอันต้องห้ามนั้นจะสิ้นสุดลง กล่าวคือ มีการเผยแพร่ภาพป้ายผ้าไวโอลสีแดง แขนงอยู่บน

สะพานลอย บริเวณอนุสรณ์สถานแห่งชาติ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร ใกล้กับสนามบินดอนเมือง ซึ่งป้ายดังกล่าวมีข้อความทำนองเป็นการแบ่งแยกดินแดน โดยลงชื่อโกตี เรดการ์ด และรูปถ่ายของผู้ถูกร้องในป้ายผ้าไว้นิลด้วย ซึ่งผู้ถูกร้องเปิดเผยว่า กรณีที่มีข่าวว่าตนได้นำป้ายผ้าไว้นิลที่มีข้อความเกี่ยวกับการแบ่งแยกดินแดนไปติดไว้บริเวณสะพานลอยคนข้าม เขตดอนเมือง นั้นขอยืนยันว่า เรื่องทั้งหมดเป็นความจริง เนื่องจากที่ผ่านมาคนเสื้อแดงไม่ได้รับความเป็นธรรมต่าง ๆ นานา สังเกตได้จากการแสดงท่าทีของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ผู้บัญชาการทหารบก ที่ประกาศจะดำเนินการกับมวลชนคนเสื้อแดงทันทีที่มีความเห็นต่าง ในขณะที่ฝ่ายคณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือ กปปส. ที่ชุมนุมมายาวนานทำผิดกฎหมายถูกตั้งข้อหาจับกุมแล้วกลับไม่มีการดำเนินการใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งผู้ถูกร้องเห็นว่าเรื่องทั้งหมดนี้ถือว่าไม่มีความยุติธรรมต่อคนเสื้อแดงที่เป็นประชาชนของประเทศไทยเหมือนกัน ส่วนการขึ้นป้ายดังกล่าวเป็นเพียงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ เพื่อสื่อถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคมเท่านั้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวผู้ร้องเห็นว่า เป็นการกระทำที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ซึ่งบัญญัติว่า “ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้” และกรณีอาจเข้าลักษณะอันต้องห้ามตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ที่ผู้ทราบการกระทำสามารถใช้สิทธิร้องตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำนั้นได้

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องเลิกการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือ

- ๓ -

พรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้
อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำ
ดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าได้ทราบเรื่องจากข่าว
ทางเว็บไซต์คมชัดลึกออนไลน์เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ว่า ผู้ถูกร้องนำป้ายซึ่งมีข้อความ
เกี่ยวกับการแบ่งแยกประเทศไปติดไว้ในที่สาธารณะอันมีลักษณะเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตาม
รัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตาม
รัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทาง
ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งอาจเป็นการต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง นั้น
เห็นว่า เป็นเพียงการคาดคะเนของผู้ร้อง ซึ่งขณะนี้ได้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องร้องทุกข์กล่าวโทษ
ต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ให้ทำการสืบสวนสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรมแล้ว
การกล่าวอ้างของผู้ร้องยังไม่มีมูลกรณีว่าผู้ถูกร้องได้กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครอง
ประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง กรณีจึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง
ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้ เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่น
ย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

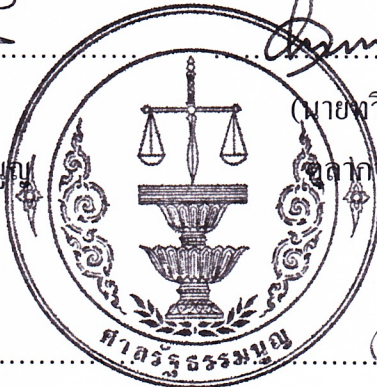
(คำสั่งที่ ๔๔/๒๕๕๗)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิทเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณรงค์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุพผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ